

Marschalkó Zsolt

A butaság örök

*Juhász Gyulának,
köszönettel*

Az évek jöttek, mentek, s te nem maradtál
El mellőlünk, mint a szelleműző sámándobok
És a kőbaltáink, amivel megkergettük a gyapjas
Mamutot és a kardfogú tigris. Loholsz mellettünk
Az élet egyre mélyebb erdejében, húzol a mocsárba,
Ahol a piócák és a foltos viperák laknak.
Ma már tudom, hogy megkerülhetetlen vagy, mint a halál,
Ma márc sak szomorú vagyok, ha a fűlembe ordítasz,
Ma már tudom, hogy nem nővünk ki soha, mint a
Gyermekkori nagykabátot és nem válunk meg tőled,
Mint lyukas zoknijainktól és amalgám
Fogtöméseinktől, ó nem hiszem már, ó nem!

Mert benne élsz te minden pogromban és-lincselésben
Háborús uszításban és egyedül üdvözítő igazságban
És minden értelmetlen halálban ütemes tapsban
És minden gyűlölködő tekintetben könyvégetésben
És világmegváltó hazugságban habzsoló mohóságban
Élsz és uralkodol örökkön, Amen.

A halál diadala

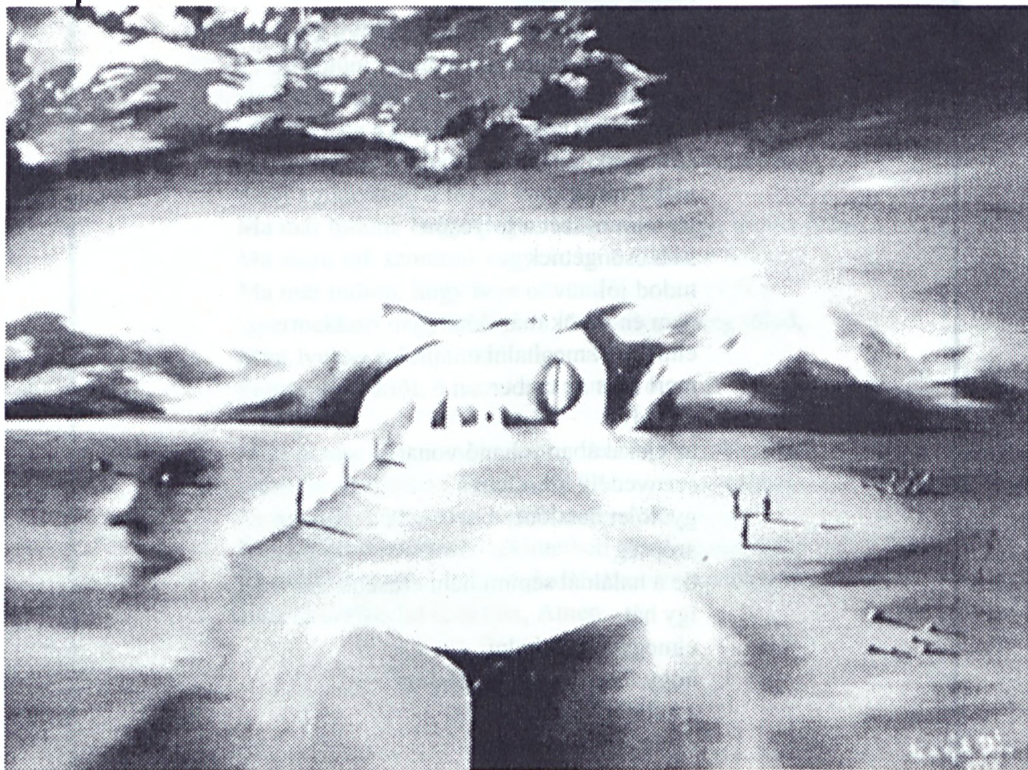
*XV. századi ismeretlen költő
versének parafrázisa*

„Elmegyek meghalni”
 a sárga sivatagon és
 zöld fenyőerdőn túlra indulok
 a csillagot rengető folyón
 keresztül
 messzebb a szürke felhőknel
 és a Nap felé suhanó madárnál
 elmegyek meghalni
 itt hagyom barna köntösöm
 kopott farmerem
 képeket a falon
 eltűnők a horgásztanyákból
 focipályák mellől
 könyvtárak csöndjéből és
 elmegyek meghalni
 hiába várod
 lépteim neszét a folyosón
 s ha csöngetnek
 tudod jól
 nem én jövök már
 elmegyek meghalni
 mert erős az ember
 a medve
 az éjszakában rohanó vonat
 szenvedély szerelem
 gyűlölet hatalom
 szépség
 de a halálnál semmi nem erősebb
 így hát
 elmegyek meghalni
 hogy fehér arccal hirdessem
 a halál diadalát
 és ne jöjjenek vissza

soha többé

Niobé

Vérszagú szél jár hellén réteken,
az égiek megölték tizennégy gyermekem.
Újra gyilkolt a Léthé-ámok,
halljad hát a rettenetes átkot:
...Hogy ez a középszerű isten-horda
az Olümposz tetején,
ugyanazt érezze most,
amit én.

Cseleg István: Holt táj (festmény)